

numurā:

- ⇒ Pensionāru kopas saieta atskaņas (2. lpp.)
- ⇒ Salaspilieši Somijā un sports (3. lpp.)
- ⇒ Degšanas sezona ir sākusies! (4. lpp.)

DOMES ZIŅAS

Domes sēdē, kura notika 16.04.1997., tika izveidotas šādas deputātu komitejas:

- **Finansu un ekonomiskās attīstības komiteja:**
Juris PUTNIŅŠ, Aivars BERNĀNS, Maruta MUZIKANTE, Valdis CIRCENIS, Māris DAUGAVIETIS;
- **Izglītības, kultūras un jaunatnes lietu komiteja:**
Silvija PIVORE, Vanda BĀRTULE, Juris PUTNIŅŠ, Jānis LIGERS, Aivars GREBEŽNIEKS;
- **Sociālās aprūpes un veselības aizsardzības komiteja:**
Osvalds GASJŪNS, Silvija PIVORE, Jānis LIGERS, Rudīte ĶIKUSTE, Maruta MUZIKANTE;
- **Labiekārtošanas un teritoriālās attīstības komiteja:**
Valdis CIRCENIS, Aivars GREBEŽNIEKS, Aivars BERNĀNS, Māris DAUGAVIETIS, Rudīte ĶIKUSTE.

Izveidotas arī šādas komisijas:

- **Administratīvā komisija:**
Dzintars STROŽS (Pašvaldības policijas priekšnieks), Voldemārs Juris ELKSNIS (Ugunsdzēsības uzraudzības inspektors), Viesturs ROZENTĀLS (Zivju uzraudzības inspektors), Valentīna ZUMENTE (Zemes ierīcības nodaļas darbiniece), Oņega MALIŠEVA (Bāriņtiesas priekšsēdētāja), Jānis BRŪVERS (Zemessardzes 5. rotas komandieris), Visvaldis VASARIETIS (Sociālās aprūpes mājas galvenais ārsts);
- **Revīzijas komisija (nepilnā sastāvā):**
Raimonds ČUDARS (Advokātu biroja Spāde un Miķelsons atbildīgais sekretārs), Baiba KALNIŅA (Valsts Mežniecības institūta galvenā grāmatvede),
- **Dzīvokļu komisija (nepilnā sastāvā):**
Maruta MUZIKANTE (domes priekšsēdētāja vietniece); Gita VINOGRADOVA (Pilsētas dzīvokļu pārvaldes priekšniece); Lilita BĒRZIŅA (domes dzīvokļu apmaiņas biroja vadītāja).

PROBLĒMA

ZELTIŅOS PAAUGSTINA ĪRES MAKSU

Vienā no Salaspils ciematiem, Zeltiņos, sākot no marta ir palielināta dzīvokļa īres un komunālo pakalpojumu maksa. Līdzšinējo 2,5 santīmu vietā iedzīvotājiem par dzīvokļa īri nāksies maksāt 3,5 santīmus, kas ir tieši divas reizes mazāk nekā Salaspils pilsētā.

Turpmāk Zeltiņu iedzīvotājiem būs jāmaksā arī par komunālajiem pakalpojumiem, ko līdz šim apmaksājis māju apsaimniekotājs, Sauriešu būvmateriālu kombināts.

Katram no 133 ciemata iedzīvotājiem turpmāk katru mēnesi nāksies maksāt Ls 1.16 par ūdeni un atkritumu izvešanu. Tipiskai Zeltiņu ciemata ģimenei ar četriem cilvēkiem par 50m² lielu dzīvokli turpmāk būs jāmaksā Ls 6.40. Iedzīvotāji ir sautuši, par, viņuprāt, nepamatoto maksu un daudzi ir apņēmušies par dzīvokli turpmāk vispār nemaksāt.

Rūpnīcas vadība dzīvokļu sa-

dārdzināšanos skaidro ar nevēlēšanos turpmāk uzturēt ciematu. Sauriešu būvmateriālu administratīvi saimnieciskās daļas pārstāve Raisa Orlovska aprēķinājusi, ka pagājušajā gadā uzņēmums ciemata uzturēšanai izdevis Ls 7.557,51.

1994. gadā, kad notika rūpnīcas privatizācija, par lielāko publiskās akciju sabiedrības Sauriešu būvmateriāli īpašnieku kļuva vācu firma Knauff.

Tā kā uzņēmums vairs nav valsts īpašums, Knauff nav ieinteresēts turpmāk uzturēt Zeltiņus, kur dzīvo tikai 4 uzņēmuma strādnieki. "Ir skaidrs, ka kombinātam jānodarbojas ar ražošanu, mums pietiek savu problēmu. Komunisms ir beidzies, katram ir jāpamaksā tie pakalpojumi, kurus viņš saņem,"- sacīja R. Orlovska.

(turpinājums 2. lpp.)

Vai Jūs apmierina Salaspils sakoptības līmenis?

Ko Jūs esat darījuši, lai to uzlabotu?

Anna Jonāne, strādā bibliotēkā:

- Es domāju, ka tagad pie mums, HESa, rajonā ir brīnišķīgi. Sētnieki ļoti cenšas.
- Pagaidām vēl nē. Mums jau nav ko darīt. Sētnieks notīra ļoti labi.

Guntars, strādā par sargu Salspils Mākslu skolā:

- Pagaidām labs.
- Es te nedzīvoju. Bet vispār - neko.

Valērijs, bezdarbnieks:

- Tie ir tādi vispārēji jautājumi. Neesmu domājis. Kā bija, tā arī ir, nekā labāka nav.
- Es kopju savu dārzu.

Arkādijs Dauksts, bezdarbnieks:

- Vispār ir ļoti sakopts. Labāk nekā agrāk.
- Neko.

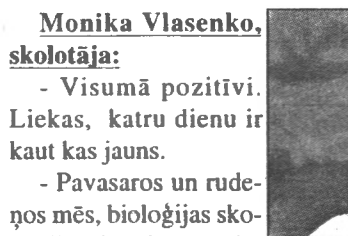
Nikolajs, celtnieks:

- Daudzmaz.
- Nē. Man ir liela ģimene, kura jābaro. Visas izejamās dienas meklējam, kur nopelnīt.

Rika Vinnija, pensionāre, strādā skolā:

- Varētu būt labāk.
- Pie savas mājas mēs sakopjam.

Monika Vlasenko, skolotāja:

- Visumā pozitīvi. Liekas, katru dienu ir kaut kas jauns.
- Pavasaros un rudenos mēs, bioloģijas skolotāji, ar bērniem strādājam ārā. Savu dārzu esmu jau sen sakopusi. Jau februārī, kad bija silts un saulains laiks.

Lina, nestrādā, gatavojas aizbraukt:

- Nē, pavisam nē.
- Mani vecāki nodarbojas ar otras baznīcas celtniecību.

Sagatavoja Jānis VANAGS un Astra NAGLE

Konkurss par labāko Salaspils pārdevēju - LĪDZ 30. APRĪLIM!

UZMANĪBU!

1997. gada 16. maijā, 21:00, k/n Rīgava notiks akcijas "SALASPILS LABĀKĀ/AIS PĀRDEVĒJA/S" noslēguma KONKURSS un BALLE "Jautrais tirgotājs". Līdz 6. maijam aicinām pieteikties tirdzniecības uzņēmumu kolektīvus, norādot dalībnieku skaitu. Papildus informācija un pieteikšanās pie k/n direktora Ērika Miķelsona vai Salaspils uzņēmēju apvienībā pa tālr. 40437 pie Teodora Geka.

Salaspils uzņēmēju apvienība, Laikraksts "Salaspils Vēstis"

Aptaujas anketa konkursam "PIRCĒJA SIMPĀTIJA".

Manuprāt, Salaspils labākā pārdevēja/s ir.....

kura strādā veikalā.....

Ieteicam pārdevēju novērtēt pēc sekojošiem kritērijiem:

- 1/ apkalpošanas kultūra;
- 2/ apkalpošanas ātrums;
- 3/ preču izvietojums, pārskatāmība;
- 4/ precizitāte savā darbā.

Mani ieteikumi konkrētam pārdevējam:

Anketas iesūtītāja vārds, uzvārds:.....

adrese, tālruna numurs:.....

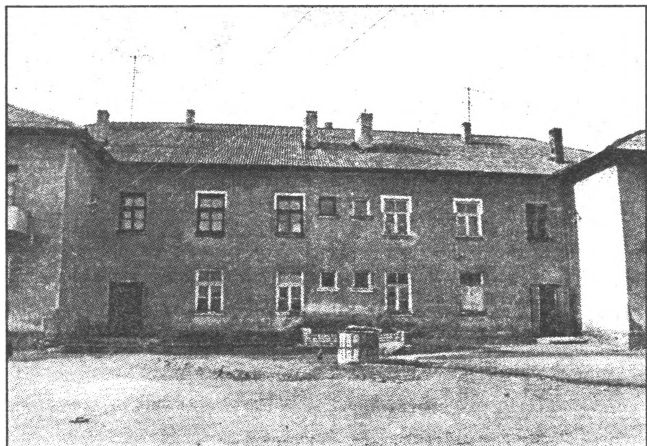
Anketas iesūtāmas laikraksta "Salaspils Vēstis" redakcijā, Līvzemes ielā 8, 310. kabinetā LĪDZ 30. APRĪLIM!
Tālr. uzzinām 43159.

Zeltiņos paaugstina ires maksu

(turpinājums no 1. lpp.)

Zeltiņos, kas atrodas 4 kilometrus no Salaspils centra, atrodas piecas divstāvu barakas, kas, kā zināja stāstīt R. Orlovska, celtas laikā no 1947.- 1967. gadam. Iedzīvotāji SV pastāstīja, ka mājās kopš to uzbūvēšanas vēl ne reizi nav veikts kapitālais remonts. Zeltiņu iedzīvotāji uzskata, ka aprēķinātā maksa par dzīvokli ir pārāk augsta, jo mājas atrodas

pilnībā netiek remontēti, jo aprēķinātā dzīvokļu maksā nav iekļauti līdzekļi jumtu remontam. Pašreizējā dzīvokļu maksa tika aprēķināta, vadoties no pagājušā gada māju uzturēšanas izdevumiem, kas bija Ls 9.404.14. Pagājušajā gadā, kad iedzīvotāji maksāja tikai par ūri, savāktās naudas pietika labi ja sētnieces algošanai, kura jau tā saņēma minimālo algu.

Iespējams, ka tieši 13. māja būs tā, kuru sakārtos.

nožēlojamā stāvoklī. Viens no 13. mājas iedzīvotājiem, kurš tur mīt jau četrus gadus, sacīja: - "Mājas ir tādā avārijas stāvoklī, ka tām var ne tikai iebrukt jumts, bet var sagāzties arī pati ēka."

Zeltiņu mājās ir komunālie dzīvokļi bez ērtībām. Tajos ir krāsns apkure, ūdens jānes no sūkņa, kas atrodas pie mājas.

Lielākās problēmas iedzīvotājiem sagādā tekošie jumti un brūkošās atejas bedres. Administrācijas pārstāve Raisa Orlovska pastāstīja, ka pagājušajā gadā pilnībā atjaunota viena atejas bedre un pārējām uzlikti jumtiņi, jo iepriekšējais pārklājums bija sapuvis. Jumti

1994. gadā notika sarunas starp Salaspils domi un *Sauriešu būvmateriāliem* par uzņēmuma dzīvojamā fonda *pāriešanu* pašvaldības pārvaldījumā. Tika sastādīta komisija, kura atzina, ka uzņēmumam ir jāsavēd kārtībā ciemats, ko tas līdzekļu trūkuma dēļ neizdarīja. Uzņēmuma direktors Rūdolfs Turciņš Zeltiņu problēmai veltītā tikšanās reizē 18. aprīlī sacīja:

"Mēs izdarījam to, ko varējām izdarīt, lai tur varētu, ja ne dzīvot, tad vismaz normāli eksistēt."

Kopš 1996. gada maija ciemats atrodas *Privatizācijas aģentūras* uzraudzībā. Firmas *Knauff* pārstāvis Rūdigers Botčers paskaidroja,

ka *Knauff* vēl joprojām nav saņēmis licenci uz ģipšakmes ieguvu, kas aizkavē ražošanu un finansiāli bremzē uzņēmumu. "Ja mēs to [licenci] būtu saņēmuši jau 1994. gadā, tad problēma jau būtu bijusi atrisināta. Mēs gaidām šo licenci tuvākajā laikā," - sacīja Botčera kungs. Viņš izteica gatavību ieguldīt līdzekļus ciemata sakopšanā, ar domu, ka tas pāriet domes pārraudzībā: - "Mēs esam gatavi noslēgt līgumu ar Salaspils pašvaldību, kurā tiktu risināti visi jautājumi, to skaitā arī jautājums par Zeltiņiem." R. Turciņš uzskata, ka sarunas ar pašvaldību vajadzētu pabeigt šajā gadā, taču tuvākais izdevums esot "atrisināt problēmas, lai šodien cilvēki tur [Zeltiņos] varētu normāli dzīvot".

Salaspils domes priekšsēdētāja vietniece Maruta Muzikante sacīja, ka nevēlas pārņemt tādā stāvoklī esošu dzīvojamu fondu. Domei jau lielas grūtības rada bijušais *Latvenergo* dzīvojamais fonds HESā, kurā dzīvo puse salaspiliešu. Viņa nav pārliecināta, vai vispār ir vērts ieguldīt līdzekļus māju remontam. "Tās ir mājas, kuras jau sen bija laiks nojaukt," - sacīja M. Muzikante. Viņa rosināja iedzīvotājus, kurus neapmierina viņu pašreizējā dzīves apstākļi, mainīt dzīvokļus uz Salaspili ar cilvēkiem, kuri vairs nevar samaksāt ūri. Viņa teica, ka būtu iespējams daļu *zeltiņiešu* izvietot *Lapsu* mājās *Siluvā* vai Skolas ielā 7.

Tikšanās dalībnieki arī izteica domu, ka varētu sakārtot vienu māju, uz kuru varētu pārcelties ires maksātāji. "Tiem, kuri nemaksā, būs jādzīvo tāpat kā līdz šim," - sacīja Maruta Muzikante. Viņa uzskata, ka valsts dzīvokļi ir dāvana, neskatoties uz to, ka cilvēks saka, ka ir to nopelnījis: - "Tā nav taisnība. Visi cilvēki strādāja, taču tikai

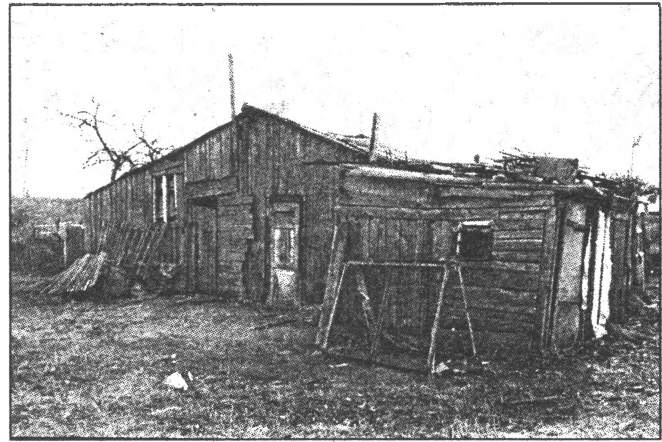

FOTO: JĀNIS VANAGS

Katram Zeltiņu iedzīvotājam ir vairākas būdas.

dažiem izdevās tikt pie dzīvokļiem. Padomju sistēma cilvēkus pieradināja pie apziņas, ka pret to, ko varēja dabūt par brīvu, *attiecīgi* arī izturējās."

M. Muzikante pastāstīja, ka pa visu šo laiku, kamēr Salaspils domē pastāv apmaiņas birojs, tikai viens cilvēks no Zeltiņiem samainījis savu dzīvokli: - "Neviens nenāca, jo viņiem tā bija labi. Viņi nenāca, jo zināja, ka tad, ja mainīs uz labāku, vajadzēs ieguldīt naudu."

"Ēkas šādā stāvoklī atrodas iedzīvotāju dēļ. Es apmeklēšu katru dzīvokli, un, ja redzēšu nesaņemnieisku attieksmi, ar to cilvēku neielaidīšos nekādās sarunās," - sašutusi sacīja M. Muzikante.

Arī Raisa Orlovska bija līdzīgās domās: - "Daudzi ciemata iedzīvotāji aizņēma mirušo kaimiņu dzīvokļus. Neviens te [rūpnīcā] neieradās un pats nepietieicās, lai viņu pierakstītu brīvajā istabā. Es vēl gada laikā neesmu tikusi skaidrībā ar tukšajiem dzīvokļiem."

Orlovska pastāstīja, ka Zeltiņu iedzīvotāji izdomājuši dažādus veidus, kā zagt elektroenerģiju. Pagājušajā gadā visa ciemata elektroenerģijas skaitītājs uzrādījis desmit reižu lielāku strāvas patēriņu nekā atsevišķie abonenti skai-

tītāji kopā. Neskatoties uz to, ka Zeltiņus jau vairākas reizes ir apmeklējuši *Latvenergo* speciālisti, abu enerģijas uzskaites veidu starpība šā gada trijos mēnešos sasniegusi jau Ls 1000.

"Katru mēnesi maksājam apmēram Ls 1.500 par elektrību no rūpnīcas *kabatas*, bet tas taču nozīmē - no cilvēku kabatas! Mēs nevaram izmaksāt algas, jo mums ir jāmaksā par tiem, kuri zog elektrību," - sūrojās Rūdolfs Turciņš.

Neskatoties uz iedzīvotāju neapmierinātību, neviens no viņiem vēl nav izteicis vēlmi pamest savu dzīves vietu. Kāda no 13. mājas iedzīvotājam pauda apņēmību palikt Zeltiņos: - "Jā, es esmu gatava palikt un kurināt plīti, tas mani nebauda. Ir izveidojies priekšstats, ka mēs gribam visu, bet negribam maksāt. Mēs esam ar mieru maksāt, bet tikai par padarīto."

Uz palikšanu ir sataisījis arī kāds cits šīs pašas mājas iedzīvotājs, kurš sacīja, ka cilvēki, kas Zeltiņos jau nodzīvojuši 30 - 40 gadus, vairs pat iedomāties nevar savu dzīvi pilsētā. □

Jānis VANAGS

PENSIONĀRU SAiets

PENSIONĀRU KOPAI - BRĪVDIENAS LĪDZ OKTOBRIM

19. aprīlī notika Salaspils pensionāru kopas pirmā pusgada pēdējais saiets. Līdz oktobrim pensionāri aprūpēs savus dārzus, tādēļ saieti nav paredzēti.

Joprojām pensionāri nav apmierināti ar siltuma apgādi, tās kārtību un apmaksu. Neizpratne, kādēļ hidrauliskās pārbūves jāveic aprīlī, nevis maijā vai jūnijā. Nav skaidrs arī, kāda ir kārtība siltuma skaitītāju ierīkošanā.

Šajā vakarā jauku koncertu sniedza Juris Putniņš un visi viņa ģimenei piederīgie. Šis priekšnesums pensionāriem sagādāja daudz prieka.

Saieta beigu daļu pensionāri jautri pavadīja pie bagātīgi klātiem

kafijas galdiem. Par garšīgajiem našķiem parūpējās Salaspils uzņēmēji. Visu pensionāru liels paldies firmu vadītājiem V.Circenim (*ROGA-AGRO*), L.Varganovai (*SIA Marli*), T.Gekam (*SIA Līvzeme*), R.Kalvānam (*SIA Rubuss*) un H.Dāvidsonam (*UNA HSG*) par atsaucību un dāsno devumu!

Tāpat pateicamies kultūras nama *Enerģētiskis* direktori Silvijai Kalmanei un visiem darbiniekiem, kuri atbalstīja pensionāru pasākumus, liekot kaut uz brīdi aizmirst sūro ikdienu. □

Osvalds GASJŪNS,
pensionāru kopas padomes priekšsēdētājs

PRECIZĒJUMS

Sakarā ar š.g. avīzes 15. numurā ievietoto rakstu "Maljorkā iegūst otro vietu" vairākiem salaspiliešiem radušās neskaidrības par to, kas un cik lielā apmērā ir finansējis šo braucienu uz Spāniju.

Kā paskaidroja k/n *Rīgas* direktors Miķelsons kungs, tad Ls 4.700 maksājuši paši brauciena dalībnieki, pilsētas dome (ar Kultūras un izglītības komitejas lēmumu) - Ls 550; Rīgas rajona Kultūras centrs - Ls 300, bet pārējo summu - dažādas firmas un kolektīva labvēļi.

Redakcija

Par pensionāru saietu

Salaspils pensionāriem ir palaimējies, pateicoties kultūras nama *Enerģētiskis* direktori Silvijai Kalmanei un pensionāru kopas vadītājam Osvaldam Gasjūnam. Notiek sistemātisks darbs ar pensionāriem, kuri satiekas reizi mēnesī, uzklauza radušās problēmas un kopīgiem spēkiem mēģina tās atrisināt.

Labi izdevies bija pēdējais saiets. Risināja jautājumu par apkures un siltā ūdens problēmām.

Ārsts O.Gasjūns ieteica savlaicīgi izvēlēties ģimenes ārstu, iepazīstināja ar gaidāmajām izmaiņām medicīniskajā aprūpē.

Pensionārus iepriecināja Jura Putniņa ģimenes koncerts. Patikami, ka visa ģimene ir muzikāla un var sniegt labu koncertu. Paldies viņiem par to!

Atpūtas vakarā bija klāts kafijas galds, notika dejas, rotaļas. Vakara vadītāji Dace Grīse un Andris Priedītis rūpējās par jautrību. Daces vadītās rotaļas prasīja piepūli, bet tās pat varētu nosaukt par ārstnieciskām.

Smaidi, jautrība, pozitīvs lādiņš pelēkajai ikdienai. Visi aizgāja priecīgi, apmierināti. Mazliet pa vasaru jāpagaida, līdz rudenī tiksimies atkal.

Saiets skaists, bet tas prasīja daudz pūļu kultūras nama direktori Silvijai Kalmanei, Osvaldam Gasjūnam, kopas padomei. Nebija viegli sameklēt sponsorus vakara finansēšanai, arī galdu uzklāšana un nokārtošana prasīja daudz enerģijas.

Paldies jums visiem, kas ar savām pūlēm sagādāja šo patikamo atpūtu! □

J.Hiršs, pensionārs

Paldies par koncertu!

Tas notika pagājušo sestdien, pēdējā pensionāru ballē (kā es to sauču).

Pati arī esmu no muzikālas ģimenes. Mēs bijām četri: tēvs, māte, brālis un es. Mūsu māja bija pilna ar dažādiem instrumentiem: klavieres, akordeons, vibrofons, ģitāre, citere, balalaika. Paps spēlēja "galveno" vijoli un, protams, uz citiem instrumentiem arī. Mamma - ģitāri un klavieres. Mēs, bērni, "čīgājām" uz visiem.

Cik skaistas krievu un čigānu romances mamma dziedāja! Es ar savām draudzenēm, apsēdušās viņai riņķī uz grīdas, klausījāmies, un, nezinu, kādēļ, raudājām... Varbūt, par nepiepildītiem sapņiem, kas mūs sagaidīs dzīves ceļā, jo mums toreiz

bija ap 12...

Arī es protu "čīgāt" uz dažiem instrumentiem, protams, savam priekam. Kad mani vecāki rīkoja balles, tad mūsu mīni orķestris četru cilvēku sastāvā spēlēja un dziedāja, bet ciemiņi - dancoja. Kāds tas bija burvīgs laiks!.. Kad es tagad paņemu akordeonu rokās, tad skan tikai skumjas melodijas, un es vientulībā raudu par tik ātri aizgājušo dzīvi... Man ir 70. Cik daudz dažādu slavenību ir dzīvē redzēts un dzirdēts - pat Immu Sumaku, kurai bija četru oktāvu balss.

Bet turpināšu par sestdienas balli. Mums, pensionāriem, par prieku, uz skatuves "atlidoja putniņi" - Putniņu ģimene 7 cilvēku sastāvā - un sniedza koncertu. Vieni paši - pilnu koncertu, un, kas tas bija par koncertu! Man vēl tagad sāp rokas no aplausiem! Visa programma bija rūpīgi pārdomāta, nopietna, melodiska, sirdi aizraujoša un - neviena nobružāta šļāgera! Es domāju, ka mūsu "putniņiem" laiks aplidot visu Latviju, padziedāt un papriecēt cilvēkus. Ir taču tagad arī dažādi dziedājošu ģimeņu konkursi... Paldies jums par burvīgo vakaru! Dziediet un priecējiet visus! □

Vilhelmine
KUDRĀVCEVA

LATVIEŠI SOMIJĀ

Aplūkojot šeit publicēto fotogrāfiju, daudzi atpazīs savu skolasbiedrēni vai kaimiņieni Inesi, arī viņas vīrs Jānis šķitīs kaut kur redzēts cilvēks - galu galā Salaspilī nedzīvo nemaz tik daudz vārda tiešākajā nozīmē lielu cilvēku - viņa auguma garums ir pāri par diviem metriem. Jānis Pļavinskis ir volejbolists, spēlējis Latvijas izlasē, arī *Bauskas Būvniekā*, bet nu jau vairākus gadus ar viņu slēdz līgumus dažādu valstu klubi - gads pavadīts Grieķijā, divi - Somijā. Varētu spēlēt jau arī tepat, Latvijā, bet vienīgais profesionālais klubs ir Ventspils *Vildoga*, un tam spēlētāju pagaidām pietiek. Tāpēc spēlēšanu ārzemju klubos latviešu sportistiem nav tikai prestiža lieta vien, bet gan vienīgā iespēja par savu darbu saņemt algu. Šī ir stāsta, kā mēdz sacīt, praktiskā puse.

Otra puse ir daudz romantiskāka. Inese kādreiz sapņojusi par to, lai viņas vīrs būtu volejbolists, kuru rādītu pa televizoru. Un tā tai dzīvītē ir arī sanācis. "Man ļoti gribējās padzīvot ārzemēs - tāpat kā citi sportisti un viņu sievas. Un arī šī vēlēšanās ir piepildījies! Lai kam vajag tikai ļoti gribēt," - pēc pašas pieredzes konstatē Inese.

Grieķijā Jānis dzīvoja viens pats, Inese aizbrauca tikai uz 10 dienām pacienoties, bet uz Somiju devās visa ģimene - arī desmitgadīgais Dāvis un tikko piedzimušais Rauls. "Grieķijā man viss šķita kā lieli brīnumi, bet, tur dzīvodama, es paliktu resna, jo visi ēdieni bija šausmīgi garšīgi. Savukārt Somija ir ļoti līdzīga mūsu valstij, tikai viss tur tīrs, ērts, gaišs un plašs," - secina Inese.

Vai iedzīvoties svešā zemē ir viegli? Iepirkšanās sagādā baudu, bet, ko darīt, ja saslīkst bērns, un tu ne vārda nezinā somiski? Par to, kādi ir bijuši šie divi Somijā pavadītie gadi - ar secinājumiem, komentāriem un salīdzinājumiem - tad arī būs Ineses stāsts.

Somu desniņas, somu pirtis, somu ezeri

Pļavinsku ģimenes dzīves vieta bija Salo pilsētiņa - lielākā apdzīvotā vieta starp Helsinkiem un Turku, ar 22 tūkstošiem iedzīvotāju. Klubs, ar kuru Jānim bija noslēgts līgums, parūpējās arī par mēbelētu trīsistabu dzīvokli nelielā 30 dzīvokļu īres mājā, kuras pagrabstāvā atrodas gan veļasmazgātuve, gan somu pirts, ko katrā ģimene noteiktā laikā varēja izmantot. "Somija jau nav iedomājama bez somu pirtīm - pat daudzdzīvokļu namos maza somu pirtiņa ir katrā dzīvoklī", - stāsta Inese.

Pilsētā atrodas ļoti daudz sporta celtnu, 4 lieli *supermārketi*, teātris un ļoti skaista baznīca, kuru var redzēt no jebkuras Salo vietas. Inese: "Pilsēta atrodas it kā ielejā, bet baznīca - kalnā, un, tā kā tā visu laiku tiek apgaismota, tad šķiet, ka baznīca atrodas debesīs. Izskatās fantastiski!" Divus kilometrus no pilsētas ir arī Baltijas jūra, bet no tās gan esot tikai sāļā smaka. Jūra tur izskatās pēc ezera - jūra ir it kā *iegraudusies* Somijas krastos. Bet arī īsto ezeru Salo apkaimē esot ļoti daudz, un vasarā somi ir iecienījuši pie tiem atpūsties. "Šad un tad kopā ar vīra komandu devāmies piknikos - somu desniņas, somu pirts un somu ezers - tas viss piederas Somijai," - atceras Inese.

tās fantastiski!" Divus kilometrus no pilsētas ir arī Baltijas jūra, bet no tās gan esot tikai sāļā smaka. Jūra tur izskatās pēc ezera - jūra ir it kā *iegraudusies* Somijas krastos. Bet arī īsto ezeru Salo apkaimē esot ļoti daudz, un vasarā somi ir iecienījuši pie tiem atpūsties. "Šad un tad kopā ar vīra komandu devāmies piknikos - somu desniņas, somu pirts un somu ezers - tas viss piederas Somijai," - atceras Inese.

Dāvis - visātrākais lasītājs

Dāvis ir sācis iet skolā, nevienam vārdu nezinot somiski. Tagad viņš somu valodu pārzina *perfekti* - pat dienasgrāmatu jau raksta somiski. Inese: "Dāvis saprot visu un mums tulko, kaut gan ar tulkošanu viņam ir sarežģīti - skolā Dāvis jau domā somiski un dažbrīd ir grūti piemeklēt latviešu vārdus. Tad es uz viņu dusmojos - kā, tu

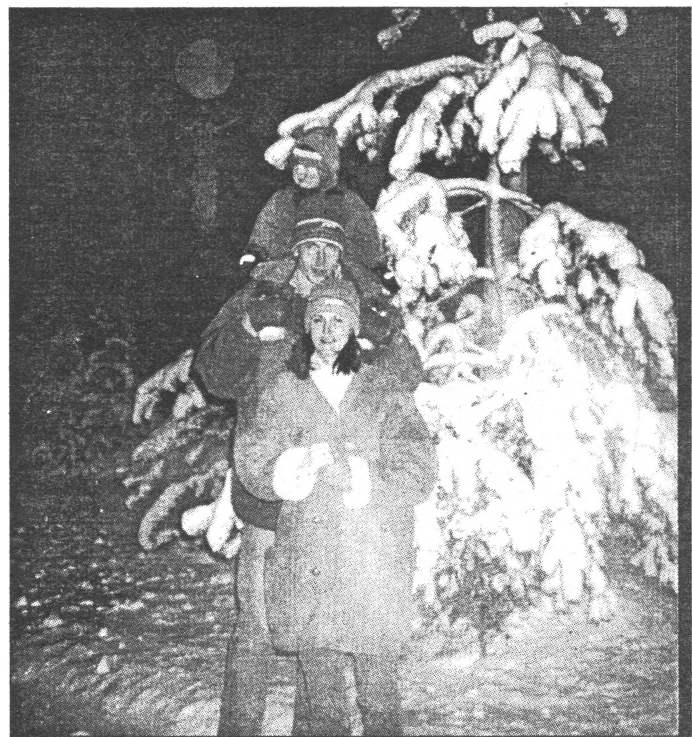
zini, bet man nemāki pateikt?! Mazliet komiski ir arī tas, ka Dāvis savā klasē ir visātrākais... lasītājs! Un vispār skolā viņam problēmu nav. Vīrs somiski prot jau sarunāties, bet man ir kompleksi - ja es nesaprotu, tad labāk man neko neprasīt - tik un tā nerunāšu! Tādā sadzīves līmenī jau gan saprotu, gribot negribot tie vārdiņi nāk klāt, kaut vai skatoties seriālus - *Savannu* un *Hameleonu rotaļas*, bet man nav iespējas runāt. Kaimiņi ir mīļas tantīņas, un es saprotu, kad viņas runā par laiku vai maniem bērniem... Ar mammām bērnu laukumā varu tikai sasveicināties un pārmit nenozīmīgas frāzes. Pa pastu pienāk visādi papīri - par nodokļiem vai rēķini, un es nezinu, ko ar tiem darīt - mest laukā vai atdot klubam? Protams, sadzīvē dažreiz lietojam somu vārduņus - tā Somija gribot-negribot *nāk iekšā* mūsu ģimenē."

Arī mazais Rauls jau esot šo to iemācījies somiski - piemēram, pateikt *mamma*, kas somiski nav ne *mama*, pat ne *mammy*, bet *aiti*. To viņam smilškastē kāds esot samācījis.

Viena svešā valstī

Sākumā Inesei gājās grūti - mazajam Raulam tikai 4 mēneši, vīrs treniņos un spēlēs, bet viņa *sēž* mājās - vienīgā izešana no mājas bija pastaigas ar bērnu un iepirkšanās. Un apkārt somi vien...

Inese: "Pirmajā gadā mēs bijām pilnīgi vieni, jutāmies nošķirti no visas pasaules, un man *šausmīgi* gribējās mājās. Labi vismaz, ka Jāņa kluba treneris bija igaunis, kurš mums ļoti daudz palīdzēja - it sevišķi tad, kad mazo vajadzēja vest pie dakteriem. Medicīniskā puse mani vispār ļoti biedēja. Ārkārtīgi pārbijos, kad vīrs uz 3 dienām aizbrauca spēlēt, bet Rauls pēkšņi saslima. Es - viena svešā valstī, neko nezinu, arī valodu ne, un man saslīkst bērns! Lielā temperatūra!.. Bezpalīdzības sa-

Rauls, Jānis un Inese Ziemassvētku vakarā Salo.

jūta ir drausmīga, un tu nezini, ko darīt. Ja stāvoklis būtu kritisks, es droši vien kaut ko iesāktu, bet, labi, ka nebija tik traki. Sagaidīju vīru un braucām uz slimnīcu."

Toties šogad bija pavisam citādāk - Inese ir iedzīvojusies, un klubā arī bijis spēlētājs no Pēterburgas - Kirils, kurš dzīvojis blakus mājā un bieži nācis ciemos. Tomēr tak' cilvēks *savējais* - ir ar ko parunāties!

Somijā skrien visi...

"Kādreiz man somi asociējās ar lieliem, skaistiem, blondiem vīriešiem un staltām meitenēm. Nē, izrādījās, ka tur absolūti nav kur *piesiet acis!* Tad jau Latvijā ir daudz smukāki cilvēki. Somi drīzāk atgādina krievus - izturēšanās, arī ģērbšanās stilā - viņi visi staigā treniņtērpos, bet, protams, foršākos. Viņiem ir tā - vasaras un ziemas treniņtērps. Ļoti populāri ir vīram un sievai vienādi treniņtērpi un vienādas cepurītes. Tas ir tā īpaši ģimeniski. Protams, lielās pilsētās ir citādi, bet tomēr cilvēki ģērbjas ļoti vienkārši. Svarīgākais viņiem ir, lai apģērbs būtu ērts. Varbūt agrāk es *kompleksotu*, ka visu laiku staigāju sporta korpēs

un biksēs, bet tagad mans galvenais moto ir - vienalga kā es izskatos, galvenais ir ģērbties tā, lai es justos labi," - apgalvo Inese.

Somiem esot ļoti sportisks dzīvesveids - Somijā skrien visi: gan apaļi tantuki gados, gan tiņi, nemaz nerunājot par bērniem. "Arī es mazliet paskrēju," - atzīst Inese, bet Salaspilī gan viņa to nedarītu: "Šeit ir daudz klaiņojošu suņu, no tiem es ļoti baidos. Bet tur pat kaķus pie siksniņām vadā..." Ar sportu Somijā nodarbojas gandrīz visi bērni. Arī Dāvis pagājušogad trenējies volejbolā, bet tas laikam viņam nebijis sevišķi *pie sirds*, un viņš nolēmis iemēģināt roku basketbolā. Šogad viņa komanda ieguvusi 2. vietu Somijā, tā ka Dāvim ir pat sudraba medaļa, par kuru viņš esot ļoti lepns! Inese: "Visās skolās notiek treniņi, bet Salo pilsētā atrodas arī liels sporta komplekss ar sporta halli, hokeja laukumu, futbola, golfa un tenisa laukumiem, zirgiem, skvošu un peldbaseinu. Veselīgs dzīvesveids somiem ir jau asinīs. Diemžēl, tāpat kā alkohols..."

(Turpinājums nākošajā numurā)

Inga REČA

SPORTS

Lielā basketbola diena

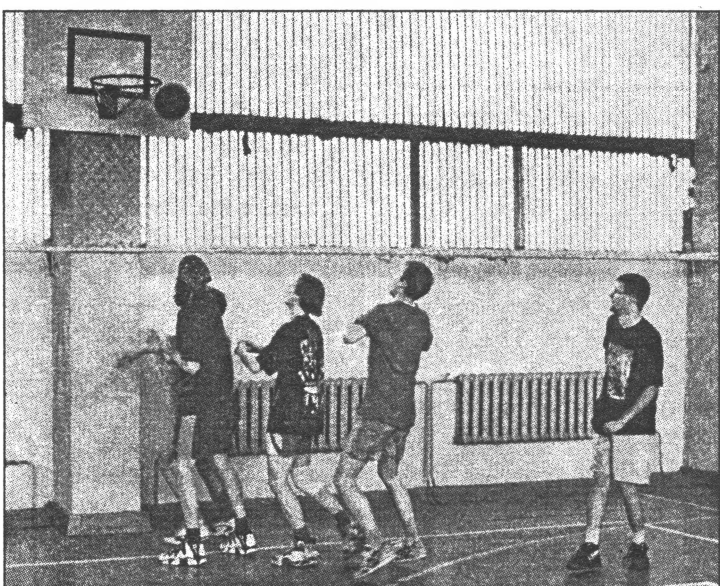

FOTO: JĀNIS VANAGS

Sestdiena, 19. aprīlis. Salaspils sporta kompleksā ir sapulcējušies 300 spēlētāju no 78 komandām. Kā jau istā basketbola mačā, netrūkst arī līdzjutēji. Komandas sadalītas apakšgrupās. Vismazāk dalībnieku ir 7-10 gadu vecuma grupā. Pārejās apakšgrupās ir līdzīgs spēlētāju skaits.

Sporta kompleksa metodiķe Mudīte Keiša SV sacīja, ka Lielā basketbola diena notiek pirmo reizi Salaspils vēsturē. Pirms tam ir bijuši mazāki basketbola mači. Atsaucība tiešām ir ļoti liela. Uz jautājumu, kāpēc basketbola diena notiek aprīlī, M.Keiša atbildēja: "Pavasari cilvēkiem rodas enerģija, mostas dzīvesspārs!"

Divpadsmitgadīgais Kristaps Kalniņš no komandas *Iks*, (3. vietas ieguvējas savā vecuma grupā), pastāstīja, ka skolā regulāri notiek treniņi un nākamgad viņi cer iegūt augstāku vērtējumu. Turpretī Mār-

tiņš Rozentāls no komandas *Albertiņš* teica, ka viņi ieguva pirmo vietu, kaut arī īpaši daudz nemaz nebija trenējušies.

Mudīte Keiša pieļāva iespēju, ka nākošās sacensības varētu notikt jau šoruden, taču, ja nebūs pietiekami lielas atsaucības, tad nākošā gada pavasarī Lielā basketbola diena katrā ziņā notiks! □

Sanita MAULĀNE

LATVIJAS ČEMPIONĀTĀ KROSĀ - SUDRABS

20. aprīlī Rīgā, Šmerlī, notika Latvijas čempionāts krosā, kurā veiksmīgi startēja Salaspils 2. vidusskolas skrējēji. Pārstāvēt Rīgas rajona komandu, Salaspils 2. vidusskolas audzēkņi Aleksandrs ŠARAPOVS, Vitālijs JEMCOVS un Rīta DREBENEKA izcīnīja sudraba medaļas. Visi trīs minētie sportisti trenējas Rīgas rajona BJFSK trenera A.Astafičeva vadībā. □

Sacensību uzvarētāji:

7-8.g. - <i>Tiģeri</i>	15-16.g. - <i>Albertiņš</i>
9-10.g. - <i>Sarkanais bullis</i>	17-18.g. - <i>Sikie</i>
11-12.g. - <i>Cirviši</i>	19. gadu vecuma grupā un vecākiem - <i>Sems un partneri</i>
13-14.g. - <i>Miks</i>	

